

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 22Csp/204/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117221328
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Linda Anovčinová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2019:2117221328.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou Mgr. Lindou Anovčinovou v právnej veci sporu žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: T. Volko, nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. O. XXX, o zaplatenie 949,52 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Zmenu petitu rozšírením v časti uplatneného úroku vo výške 25,5% ročne zo sumy 949,52 Eur od 01.06.2017 do 07.06.2017 a úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 949,52 Eur od 01.06.2017 do 07.06.2017 **n e p r i p ú ť a.**

II. Konanie v časti o zaplatenie vyčíslených úrokov vo výške 245,70 Eur **z a s t a v u j e.**

III. Žalovaný je **p o v i n ť** zaplatiť žalobcovi sumu 181,53 Eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 60,87 Eur a úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 427,23 Eur od 08.06.2017 do 08.11.2018, zo sumy 260,44 Eur od 09.11.2018 do 11.12.2018, zo sumy 181,53 Eur od 12.12.2018 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Vo zvyšku žalobu **z a m i e t a.**

V. Žalovanému nárok na náhradu trov konania **n e p r i z ň á v a.**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 23.10.2017, doručenou súdu emailom dňa 25.10.2017, doplnenou písomne dňa 03.11.2017 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie mu sumy 949,52 Eur spolu s úrokmi vo výške 456,23 Eur, úrokmi vo výške 158,36 Eur, úrokmi zo zostatku nesplatennej istiny, t. j. zo sumy 949,52 Eur, vo výške 25,5 % p. a. zo sumy 949,52 Eur, od 08.06.2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 949,52 Eur od 08.06.2017 do zaplatenia, poplatky vo výške 0,- Eur, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 02.08.2013 bola medzi právnym predchodcom žalobcu (spoločnosťou Poštová banka, a.s.) ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzavretá zmluva o úvere číslo XXXXXXXXXXX, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému titulom Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.06.2017 uzavretou medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou žalobcu ako postupníkom. Na základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver, a to vo výške 1.000,- Eur. Žalovaný sa podľa zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach vo výške podľa zmluvy o úvere, výška každej splátky, vrátane skladby a splatnosti jednotlivých splátok je zrejmá z Predpisu

splátok. V prípade ak je súčasťou zmluvy o úvere aj dohoda strán o poistení schopnosti splácať úver, v mesačnej splátke je zahrnuté aj dohodnuté poistenie podľa Sadzobníka. V prípade ak ide o postenie dobrovoľné vo forme doplnkovej služby, poukázal na to, že takéto poistenie sa nezapočítava do celkových nákladov úveru, a to s poukazom na ustanovenie § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. Listina „Aktuálny stav úveru“ je vyhotovená z bankového informačného systému, ktorý je vedený v súlade s ustanovením § 40 ods. 8 a 9 zákona č.483/2001 Z. z. o bankách v platnom znení. V zmysle Obchodných podmienok pre úver, ak sa žalovaný dostal do omeškania s platením splátok, žalobcovi vznikol nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Právny predchodca žalobcu si právo požadovať predčasné splatenie istiny úveru v súlade s Obchodnými podmienkami uplatnil, a to na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanému, následkom čoho sa stal celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve nezaplatil dlžnú pohľadávku. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver úroky. Takto určená úroková sadzba je v zmluve dojednaná vo výške 25,5% ročne, pričom výška úrokovej sadzby je špecifikovaná aj v listine „Aktuálny stav úveru“ zo dňa 07.06.2017. V zmysle Obchodných podmienok, v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, žalobca je ďalej oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v zmluve. Žalobca si uplatňoval voči žalovanému aj príslušné zákonné úroky z omeškania. Dátum začatia úročenia od 08.06.2017 je dátum nasledujúci po dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 07.06.2017, a teda začiatok úročenia je stanovený na deň nasledujúci po dni vystavenia špecifikácie pohľadávky vrátane vyčíslených úrokov (sankčných aj zmluvných). Žalovanému tiež vznikla povinnosť zaplatiť dlžné poplatky vo výške 0,- Eur, ktorých výška je tiež zahrnutá v listine „Aktuálny stav úveru“ zo dňa 07.06.2017. Žalovaný svoj dlh voči pôvodnému žalobcovi nevyrovnal. K žalobe žalobca pripojil listiny: Zmluvu o úvere č. 1332290663, Obchodné podmienky pre úver, Všeobecné obchodné podmienky, Aktuálny stav úveru, Výzva na úhradu dlžnej sumy s doručenkou, Upozornenie na zosplatenie s podacím hárkom, Predpis splátok, Špecifikácia úrokov, Sadzobník poplatkov, Zmluva o postúpení s prílohou.

3. Žalovanému bola žaloba s prílohami riadne doručená, žalovaný sa žalobe nevyjadril, žiadne skutkové tvrdenia žalobcu nerozporoval.

4. Žalobca na výzvu súdu v doplnení žaloby zo dňa 21.03.2019, doručeným súdu dňa 25.03.2019 uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalovaného došlo k podstatnému porušeniu zmluvných povinností zo zmluvy o úvere, a to tým, že neuhrádzal pravidelné mesačné splátky úveru riadne a včas, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný ku dňu 13.10.2014. Žalovaný uhradil celkovo sumu vo výške 572,77 Eur, ktorá bola v zmysle zmluvy o úvere v spojení s Obchodnými podmienkami započítaná nasledovne: suma vo výške 72,04 Eur na poplatky, suma vo výške 405,25 Eur na zmluvné úroky a úroky z omeškania a suma 50,48 Eur na istinu. Suma vo výške 456,23 Eur predstavuje sumu úrokov a úrokov z omeškania odo dňa uzavretia zmluvy do 14.11.2016 a suma 158,36 Eur predstavuje sumu vyčíslených úrokov a úrokov z omeškania odo dňa 14.11.2016 do dňa 31.05.2017. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 31,62 Eur mesačne vždy k 20. dňu v mesiaci, počnúc dňom 20.09.2013. Mesačná splátka vo výške 31,62 Eur pozostávala zo splátky istiny a úroku vo výške 28,- Eur a poplatku za poistenie úveru vo výške 3,62 Eur, ktorého výška bola určená v zmysle Sadzobníka poplatkov. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný podstatným spôsobom porušil zmluvné povinnosti, vyhlásil žalobca úver za predčasne splatný ku dňu 13.10.2014. Suma zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 292,15 Eur a suma úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 4,07 Eur, teda spolu vo výške 296,22 Eur, od ktorej odrátali úhrady žalovaného vo výške 93,14 Eur. Výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru tak predstavuje sumu 203,08 Eur. Následne suma zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 637,49 Eur a suma úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru predstavuje sumu 131,25 Eur, teda spolu vo výške 768,74 Eur, od ktorej odrátali úhrady žalovaného vo výške 357,11 Eur. Výsledná suma zmluvných úrokov a úrokov z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru tak predstavuje sumu vo výške 411,63 Eur. Zrátané úroky do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (203,08 Eur) spolu s úrokmi od vyhlásenia predčasnej splatnosti do 31.05.2017 (411,63 Eur) predstavujú sumu vo výške 614,71 Eur, čiže suma vyčíslených zmluvných úrokov a úrokov z omeškania do dňa 31.05.2017. Žalobca zároveň oznámil, že pri vyhotovovaní žaloby došlo k zrejmej nesprávnosti v písaní, nakoľko zmluvný a sankčný úrok bol vyčíslený do dňa 31.05.2017, pričom žalobca si v žalobe uplatňuje percentuálnym úrokom a úrokom z omeškania až odo dňa 08.06.2017, pričom percentuálny zmluvný úrok ako aj úrok z omeškania má byť správne uplatnený už odo dňa 01.06.2017 do zaplatenia. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaný po podaní

žaloby uhradil dňa 08.11.2018 sumu 166,79 Eur a dňa 11.12.2018 sumu 78,91 Eur, ktoré boli započítané na úroky. Suma čiastkových úhrad vo výške 245,70 Eur bola započítaná na vyčíslené úroky a úroky z omeškania ku dňu 31.05.2017 vo výške 614,59 Eur. Suma úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 31.05.2017, ku dňu poslednej čiastočnej úhrady žalovaného po podaní žaloby, predstavuje sumu 368,89 Eur (614,59 - 245,70 = 368,89). Na základe uvedených skutočností žalobca zoberal žalobu v časti úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 31.05.2017, v časti prevyšujúcej sumu 368,89 Eur späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Zároveň navrhol, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 949,52 Eur spolu s úrokmi vo výške 368,89 Eur, úrokmi zo zostatku nesplatenej istiny, t. j. zo sumy 949,52 Eur, vo výške 25,5 % p. a. zo sumy 949,52 Eur, od 01.06.2017 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 949,52 Eur od 01.06.2017 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Ako dôkazy žalobca predložil Spôsob výpočtu zmluvných úrokov a úrokov z omeškania, Výpočet RPMN.

5. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok („CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

6. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

8. Podľa § 139 CSP, žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

9. Podľa § 140 CSP, zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo.

10. Podľa § 294 CSP, zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.

11. Súd s poukazom vyššie citované ustanovenie nepripustil zmenu žaloby rozšírením tak ako je uvedené vo výroku I. rozsudku, keď žalobca podaním zo dňa 21.03.2019 požiadal o pripustenie zmeny petitu, a to rozšírením v časti uplatneného úroku vo výške 25,5 % ročne a úroku z omeškania vo výške 5,25% ročne za predchádzajúce obdobie od 01.06.2017 do 07.06.2017, pretože žalovaným je spotrebiteľ.

12. Súd v súlade s citovanými ustanoveniami konanie v časti o zaplatenie vyčíslených úrokov vo výške 245,70 Eur vo výroku II. zastavil, nakoľko v tejto časti zoberal žalobca žalobu späť v podaní zo dňa 21.03.2019. Nebolo pritom potrebné zisťovať stanovisko žalovaného k čiastočnému späťvzatiu žaloby, nakoľko k nemu došlo pred prvým pojednávaním.

13. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

14. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 Eur.

15. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

16. Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle podľa § 297 písm. b) CSP. Rozsudok bol verejne vyhlásený v zmysle § 219 ods. 3 CSP. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu a webovej stránke súdu v zákonnej lehote, strany sporu na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomné.

17. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s podanou žalobou a obsahom predložených listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

18. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzavreli dňa 02.08.2013 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1.000,- Eur, s ročnou úrokovou sadzbou vo výške 25,50 %, RPMN vo výške 30,20 % a priemernou hodnotou RPMN vo výške 26,38 %. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v 72 mesačných splátkach vo výške 31,62 Eur. Prvá splátka bola splatná dňa 20.09.2013 a posledná splátka dňa 20.08.2019. Celkové náklady spotrebiteľa boli uvedené vo výške 1.001,41 Eur. Výzvou - Upozornenie zo dňa 25.09.2014 právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že žalovaný je v omeškaní viac ako 3 mesiace a v prípade neuhradenia dlžnej sumy, bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť. Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 13.10.2014 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že úverová pohľadávka sa stáva k 13.10.2014 predčasne splatnou v celom rozsahu a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy. Zásielka sa právnenmu predchodcovi žalobcu vrátila dňa 14.11.2014 ako neprevzatá v odbernej lehote. Žalovaný na predmetný úver zaplatil celkom sumu 818,47 Eur, z toho sumu 572,77 Eur pred podaním žaloby a sumu 245,70 Eur po podaní žaloby, ktoré skutkové tvrdenia žalobcu žalovaný nepoprel, preto sa považujú za nesporné, keď zároveň uhradenie sumy 572,77 Eur pred podaním žaloby vyplýva aj z Aktuálneho stavu úveru ku dňu 08.06.2017 (na č. I. 19 „Zaplatené splátky“). Žalovaný nepoprel skutočnosti uvádzané v žalobe. Žalobca nadobudol pohľadávku postúpením na základe uzatvorenej zmluvy zo dňa 13.06.2017.

19. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

20. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

21. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa § 2 písm. d) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

25. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

26. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie, sú neplatné.

27. Podľa § 53 ods. 3 OZ (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy), ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

28. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 788 ods. 1 OZ, poisťovnou zmluvou sa poisťiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poisťiteľom poisťovnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poisťné.

31. Podľa § 788 ods. 2 OZ, poisťná zmluva obsahuje najmä a) výšku poisťnej sumy, v prípade poistenia osôb výšku zaručenej poisťnej sumy, b) výšku poisťného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poisťné alebo bežné poisťné, c) poisťnú dobu, d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisteného a toho, kto s poisťovateľom uzatvára poisťovnú zmluvu, f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia.

32. Podľa § 791 ods. 1 OZ, pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak.

33. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

34. Podľa § 502 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej miere ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

35. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

36. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Výška úrokov z omeškania bola v období od 10.09.2014 do 15.03.2016 vo výške 5,05%.

37. Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou legitímáciou žalobcu. Veriteľ, ktorým bola banka, vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy a žalovaný bol v omeškaní s platbami úveru, právny predchodca bol preto oprávnený postúpiť pohľadávku na žalobcu, ktorý je aktívne legitimovaným v spore, ku ktorému došlo na základe zmluvy o postúpení zo dňa 13.06.2017.

38. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným založený predmetnou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa

príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ, zákona č. 129/2010 Z. z., zákona č.250/2007 Z. z.), keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako veriteľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože mu bol poskytnutý úver za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. V zmysle zásady lex specialis derogat legi generali má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi zmluvy posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

39. Právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 2 písm. d) ZoSÚ, na základe uzatvorenej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver a žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Nakoľko zmluva má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). Prístupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky 31,62 Eur bez bližšej špecifikácie, t. j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Uvedené pritom nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keby z iných ustanovení zmluvy vyplývala výška úrokov a poplatkov. Účelom náležitostí ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho plátbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje predmetná zmluva neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy. Rovnako v zmluve chýba náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a síce údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď tento údaj nie je v zmluve vôbec uvedený. Zákonom požadovaná náležitosť zmluvy je uvedenie „celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“, a nie uvedenie „celkovej čiastky úveru“, čo je úplne iný termín a tomuto zodpovedá suma 3.500,- Eur. Okrem toho, z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) je zrejmé, že zákon vyžaduje tento údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, „vypočítaný“, t. j. vyžaduje uvedenie konkrétnej sumy v správnej výške, čo splnené nebolo. Je tomu tak z dôvodu, že celková výška nákladov bola uvedená v nesprávnej výške 1.001,41 Eur, hoci náklady spotrebiteľa predstavujú sumu 1.276,64 Eur (31,62 Eur x 72 splátok = 2.276,64 Eur mínus suma úveru 1.000,- Eur = 1.276,64 Eur). Zo všetkého uvedeného dospel súd k závere, že zmluva neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a spotrebiteľ nemal ani možnosť sa k takémuto údaju dopracovať. V zmluve tiež chýba náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), a to adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ak by sa i požadovaný údaj uvádzal v obchodných podmienkach, uvedené by nepostačovalo, pretože z dôvodu, že ide o náležitosť zmluvy vyžadovanú zákonom, uvedený údaj musí byť uvedený zreteľne a výslovne v rámci ustanovení zmluvy, kde uvedený nie je.

40. Vo vyššie uvedenom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného.

41. Podporne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/409/2015-72 zo dňa 11.05.2016, v ktorého odôvodnení súd druhej inštancie uviedol, že „považuje za správny názor súdu

prvého stupňa, že z citovaného ustanovenia vyplýva, že nestačí uvedenie celkovej výšky splátky, ale toto musí obsahovať rozčlenenie jednotlivých čiastok - istiny, úrokov a iných poplatkov.“

42. K rozhodnutiu Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 pod zn. C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a KIF., súd uvádza, že predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere súdne vytykal len absenciu výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale aj neuvedenie údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a údaju o adrese predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, ktoré sú ako náležitosti zmluvy o úvere upravené nielen v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ale aj v smernici 2008/48, pričom článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Neuvedenie údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, preto aj v zmysle výkladu článku 23 smernice 2008/48, sa táto zmluva považuje za zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez úrokov a poplatkov. Zároveň je súd toho názoru, že zákon o spotrebiteľských úveroch ku dňu uzavretia zmluvy jednoznačne určoval náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom v prípade absencie čo i len jednej z náležitostí je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. V súvislosti s vyššie uvedeným odkazuje súd tiež na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 9Co/262/2016-49 zo dňa 31.10.2017. Súd ešte dodáva, že pre posúdenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je (pre absenciu prechodných ustanovení k zmene úpravy) potrebné aplikovať ustanovenia zákona účinné v čase uzatvorenia zmluvy. Súd pritom odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 23Co/294/2017-85 zo dňa 23.04.2018, v ktorom odvolací súd vyjadril názor, s ktorým sa tunajší súd stotožňuje, že „na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so Smernicou je potrebné ZoSÚ novelizovať zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty (výkladom contra legem). Následkom citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ je nová legislatívna zmena od 01.05.2018 (vykonaná novelou zák. č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení zákon o bankách), kde sa uvádza, že vzhľadom na toto rozhodnutie sa upravuje náležitosť zmluvy tak, že sa nahrádza rozčlenenie pojmom frekvencia. Je teda evidentné, že zákonodarcu pristúpil k legislatívnej zmene a súd nemôže vykladať sporné ustanovenie zákona o spotrebiteľských úveroch rovnako v prípade dvoch rôznych znení zákona len z dôvodu, aby vyhovel požiadavke žalobcu. Požadovaný výklad sporného ustanovenia bude možný pri posudzovaní zmlúv uzavretých po účinnosti spomenutej novely (aby neodporoval princípu zákazu retroaktivity).“

43. Ako už súd uviedol, v prejednávanom prípade sa spotrebiteľský úver poskytnutý právnym predchodcom žalobcu žalovanému považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru, ani žiadnych poplatkov, ale len na vrátenie poskytnutej sumy úveru po odrátaní plnenia zo strany žalovaného. Keďže žalovaný z poskytnutého úveru vo výške 1.000,- Eur zaplatil celkom sumu 818,47 Eur, súd mu vo výroku III. rozsudku uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi (ktorý je z dôvodu postúpenia pohľadávky v konaní aktívne vecne legitimovaným) zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov vo výške 181,53 Eur (1.000,- Eur - 818,47 Eur) a vo zvyšku žalobu vo výroku IV. rozsudku ako nedôvodnú zamietol.

44. V zmluve o úvere v časti, ktorá bola jediná individuálne dojednaná sa uvádza len Komplexný súbor poistenia, v zmluve sa neuvádza ani len výška mesačnej splátky poistného, ktorá sa uvádza len v Sadzobníku poplatkov, ďalej v predloženom aktuálnom stave úveru vo výške 3,62 Eur. Z aktuálneho stavu úveru je zrejmé, že časť zaplatených splátok započítal žalobca aj na poistné. Zo Zmluvy a jej spoločných ustanovení nie je možné vyvodiť záver, že bola uzatvorená konkrétna poistná zmluva so základnými obsahovými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 OZ (výška poistného plnenia, výška poistného, splatnosť poistného, stanovenie, či ide o jednorazové alebo bežné poistné, poistná doba, údaj o tom, či sa oprávnená osoba bude podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, vymedzenie práv a povinností zmluvných strán, výška odkupnej hodnoty) a nie je ani zrejmé, kto je poisťiteľ z poistnej zmluvy. Predovšetkým pre poistnú zmluvu je v zmysle § 791 ods. 1 OZ predpísaná písomná forma a žalobca žiadnu písomnú poistnú zmluvu so základnými náležitosťami (tzv. zákonné minimum) súdu nepredložil. Žalobca tak nepreukázal existenciu poistnej zmluvy, z ktorej by mu vyplýval nárok na už zaplatené poistné, preto súd všetky zaplatené splátky započítal na istinu.

45. Vzhľadom k vyššie uvedenému, keďže súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov, súd len stručne uvádza k uplatnenému nároku žalobcu na zmluvný úrok po splatnosti, že Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012 odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998, 4Obo 143/1998). Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Za čas po splatnosti úveru má teda veriteľ právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej všeobecným záväzným právnym predpisom. Akékoľvek navyšovanie úrokov z omeškania sa dostáva do rozporu so zákonom.

46. Keďže žalovaný peňažný záväzok včas a riadne nesplnil, vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovaného popri plnení istiny vo výške 181,53 Eur i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania z jednotlivých splátok vyčíslený od 20.01.2014 do zosplatnenia úveru v doplnení žaloby v celkovej sume 4,07 Eur, ktorý úrok z omeškania súd žalobcovi priznal, keď žalovaný začiatok omeškania ani sumu vyčísleného úroku z omeškania do predčasného zosplatnenia úveru nespochybnil. Následne došlo k zosplatneniu úveru ku dňu 13.10.2014, ktorá skutočnosť rovnako nebola medzi stranami sporná. S poukazom na nariadenie vlády SR č.87/1995 Zb. má žalobca nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu, t. j. odo dňa nasledujúceho po zosplatnení vo výške 5,05% ročne. Odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru sa žalovaný dostal do omeškania so sumou 427,23 Eur, pričom súd žalobcovi priznal za obdobie od 14.10.2014 do 31.05.2017 vyčíslený úrok z omeškania vo výške 56,80 Eur. Vyčíslený úrok z omeškania následne súd žalobcovi priznal vo výške 60,87 Eur (4,07 Eur vyčíslený úrok z omeškania do zosplatnenia + 56,80 vyčíslený úrok z omeškania po zosplatnení). S poukazom na uvedené súd žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy dlžnej istiny po dni zosplatnenia (427,23 Eur) od 08.07.2017, tak ako si ho žalobca uplatnil v podanej žalobe, keďže súd zmenu petitu nepripustil, s prihliadnutím na čiastočné plnenia žalovaného dňa 08.11.2018 vo výške 166,79 Eur a dňa 11.12.2018 vo výške 78,91 Eur. Hoci žalobca si v konaní uplatňoval aj nárok na vyčíslený úrok z omeškania po zosplatnení úveru vo výške 131,25 Eur (rub č. I. 56), súd mu takto vyčíslený úrok z omeškania nepriznal, nakoľko bol vypočítaný z nesprávnej sumy (v ktorej bolo okrem istiny zarátané aj príslušenstvo a zároveň plnenia neboli započítané na istinu) a pri nesprávnej výške úroku z omeškania (keď pri omeškaní od zosplatnenia bolo potrebné vychádzať z úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne a nie 5,25% ročne).

47. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov tak súd považoval žalobu za odôvodnenú v časti o zaplatenie sumy 181,53 Eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania do 31.05.2017 výške 60,87 Eur, úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 427,23 Eur od 08.06.2017 do 08.11.2018, zo sumy 260,44 Eur od 09.11.2018 do 11.12.2018, zo sumy 181,53 Eur od 12.12.2018 do zaplatenia, preto jej vo výroku III. rozsudku vyhovel, a vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú vo výroku IV. zamietol.

48. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

49. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

51. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP, keď žalovaný procesne zavinil zastavenie konania v časti 245,70 Eur (zaplatil po podaní žaloby, z ktorého dôvodu bol žalobca nútený zobrať v tejto časti žalobu

späť) a zároveň žalobcovi bola priznaná suma 181,53 Eur s príslušenstvom, z čoho vyplýva úspech žalobcu v sume vo výške 427,23 Eur, pri žalovanej sume vo výške 949,32 Eur, hrubý úspech žalobcu 45% a hrubý úspech žalovaného 55%. Žalovaný bol v konaní úspešnejší a mal by nárok na náhradu trov konania, nakoľko ale žalovanému v konaní žiadne trovy nevznikli, súd mu vo výroku V. náhradu trov konania nepriznal. Súd postupoval v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t. j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, keď bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovanej uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t. j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Trnava.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z.).